

Domobraska vojska je na pohodu

V Ljubljani se dnevno prijavlja na stotine prostovoljev, borcev za brambo naše domovine pred komunističnim zlom

Ljubljana, 28. septembra. Le za nekaj minut sem se zamudil v pišarni poveljstva Slovenske domobranske legije v mostni hiši na Ambroževem trgu, kjer se že od petka dalje prijavljo prostovolje iz našega mesta. Prijavni urad ne skriva svojega rosnega lica, saj lahko že takoj ob vstopu opazi, da je to nova, naša domača vojaška organizacija, ki se v polni meri zaveda svojega poslanstva. V uradu si sicer deležen ljubezničnega pozdrava, toda na obrazih uslužbenec prijavnega urada, ki spada pod poveljstvo že organizirane domobranske legije, lahko beres resno in tisto odločnost, ki je postavila vse naše zavedeno slovenske rodoljube ne glede na politično prepričanje v službo domovine, njenih domov in naših družin pred komunističnim nasiljem, pod katerim kravljem naša zemlja že dve leti.

Vodja pisarne — aktivni častnik — me sprejel z vojaško resnostjo. Kratka vprašanja so bila deležna še bolj jednartičnih odgovorov. Saj je človek tega kar vesel!

„Lahko vam rečem,“ tako mi je dejal častnik, „da je naše ljudstvo, kateremu je še mar do obstanka našega naroda, prav razumelo razglas našega poveljstva. Ta razglas je povsem jasen. Gre za obrambo naših krajev in njihovega prebivalstva pred komunistično pogubo, ki nam jo pripravljajo mednarodni komunistični voditelji s svojimi zločinskimi skupinami. Gre za boj proti onim, ki so s tujo pomočjo in s tujim denarjem že dve leti izvrševali svoje peklenske načrte nad našim narodom ter ga pahnili v nosrečo, kaščno naša zgodbom ne pomni.“

Častnik je natombalno prešel na komunistično propagando, ki si zamaš prizadeva, da bi zavrla ali preprečila organizacijo Slovenske domobranske legije.

Tako mi je dejal: „V treh dneh se je prijavilo v našem uradu skoraj tisoč ljudjančev. Na ne mislite, da so to nezanesljivi. To so naša elita, naša avantgarda, ki se bo pridružila udarnim četam in obnovila v naših krajih red in mir. Naša organizacija je bila ustanovljena prav zaradi tega. Njen apostolat je samoohranitev. Tega se naše ljudstvo zaveda, zato pa prihaja semkaj fantje in može v vedno večjem številu.“

In še eno vam lahko rečem. Naša organizacija je prostovoljna, zbirka prostovoljev, organizira vse slovenske rodoljube, ki jim je mar naša samoohranitev. Osvojilna fronta je izdala tri dni razglas na ljudstvo, v katerem zločinsko komunistično

Narodno gledališče spet oživelo

V Ljubljani dne 26. septembra.

Po razmeroma kratkem odmoru so se spet odprla vrata boginje Tali. Ni se sicer še zacetelo redno delo, saj niti sporeda še niso razglasili, vendar je prav, da se je uprava

Ljubljana Koledar

Sorek, 23. kmivoča: Venceslav, kralj in mučenec; Ljuba, devica; Evstohija, devica.

Sreda, 24. kmivoča: Mihail, nadangel; Gudelija, mučenica; Olavi, mučenec.

Obvestila

Zahvala

Vsem, ki so našemu nepozabnemu

Dejanu Suvajdžiću

stotniku I. razr., skupali ob nesreči pomagati in so usodstvovali z njim: vsem, ki so nam v teh dneh težke preizkušnje stali z ljubeznično ob strani in nam hladili krvavečno: tem, ki so njegovo krsto pokrili s svetjem ter v tako častnem številu prihitali k poslednjemu slovesu, posehno pa nlegovim tovaršem in vsem slovenskim brambroveem, ker so se s prelepimi besedami zvestejo stotnika g. Albina Cerkvenca tako možato postavili ob njega, ki je za srečnijo hodočnost slovenskega naroda dopriniesel najdragocenejšo zrivelj: najprijetnejšje izrekamo svojo najtoplejšo zahvalo.

Ljubljana, 28. septembra 1943.

Kencija Suvajdžić, soproga s sinkom;

general Leon Rupnik s soprogo.

— Rekolekcia za gospode z akademsko izobražbo bo jutri, v sredo, 29. t. m., ob 18.15 v Križankah. Drugi dan, v četrtek, bo zjutraj ob 6.30 skupna sv. masa.

Predesona v operi. Opera bo prisela letočno predsezono v sredo, 29. t. m. Ponovil bodo Massenetov opero »Thaïs«, ki je bila izvajana v lanskem repertoarju in je imela 24 reprize, tako da bo prihodnja repriza 25. Izvajalec: Atanael-Primožič, Nicolas-Lipušček, Palemon-Lupšček, sušenj-Dolničar, Thais-Heybalova, Krobila-Mlejnček, Mirtala-Polajnarjeva, Albina-Golobova. Dirigent: N. Stritof, režiser: C. Debevec, zborovodja: R. Simonit, koreograf: inž. P. Golovin, načrti za kostume: J. Vilfanova. Solo plešejo: Bravničarjeva, Japljeva, Remškarjeva, Kirbos in Gogovšček.

Knjinica pokrajinške delavske zveze (prej Delavske zbornice) na Miklošičevi cesti 22 v Ljubljani je odslj objekt za stranke vsak delavnik od 10. do 12. ure dopoldne in od 14. do 18. ure zvečer. V knjinico se lahko vpis vsakdo, ki se zadostno legitimira.

Danes, 28. septembra, ob 20.30 bo ljubljanska radijska postaja prenala koncert Webrrove in Wagnerjeve glasbe. Uvodno besedilo je napisal prof. Marijan Lipovšek.

Danes je zadnji dan za vrisovanje v šolski zbor Glasbene Matice. Šolski zbor bo pričel z vajami pod vodstvom ravnateljice Pollici, prve dni meseca oktobra. Pouk je brezplačen, obisk po prijavi in sprejemu obvezen. Prijave sprejema pisarna Glasbenae Matice.

Sadarska in vrtinarska podružnica Ljubljana I. bo skusala preskrbeti svojim članom za jesensko saditev sadno drevo. Ker je na razpolago le malo sadnega drevoja, naj interesenti takoj najkasneje po do konca tega tedna, pošljeno po dopisnici svoja naročila na podružnični naslov: Erjavčeva 4a/II.

Gospoda, ki je v soboto zvečer shranil v tramvaju Sv. Križ aktovko, prosim, naj jo odda Pokopališka 46, pritličje.

Ljubljana, 28. septembra, 1943.

Le za nekaj minut sem se zamudil v pišarni poveljstva Slovenske domobranske legije v mostni hiši na Ambroževem trgu, kjer se že od petka dalje prijavljo prostovolje iz našega mesta. Prijavni urad ne skriva svojega rosnega lica, saj lahko že takoj ob vstopu opazi, da je to nova, naša domača vojaška organizacija, ki se v polni meri zaveda svojega poslanstva. V uradu si sicer deležen ljubezničnega pozdrava, toda na obrazih uslužbenec prijavnega urada, ki spada pod poveljstvo že organizirane domobranske legije, lahko beres resno in tisto odločnost, ki je postavila vse naše zavedeno slovenske rodoljube ne glede na politično prepričanje v službo domovine, njenih domov in naših družin pred komunističnim nasiljem, pod katerim kravljem naša zemlja že dve leti.

Vodja pisarne — aktivni častnik — me sprejel z vojaško resnostjo. Kratka vprašanja so bila deležna še bolj jednartičnih odgovorov. Saj je človek tega kar vesel!

„Lahko vam rečem,“ tako mi je dejal častnik, „da je naše ljudstvo, kateremu je še mar do obstanka našega naroda, prav razumelo razglas našega poveljstva. Ta razglas je povsem jasen. Gre za obrambo naših krajev in njihovega prebivalstva pred komunistično pogubo, ki nam jo pripravljajo mednarodni komunistični voditelji s svojimi zločinskimi skupinami. Gre za boj proti onim, ki so s tujo pomočjo in s tujim denarjem že dve leti izvrševali svoje peklenske načrte nad našim narodom ter ga pahnili v nosrečo, kaščno naša zgodbom ne pomni.“

Častnik je natombalno prešel na komunistično propagando, ki si zamaš prizadeva, da bi zavrla ali preprečila organizacijo Slovenske domobranske legije.

Tako mi je dejal: „V treh dneh se je prijavilo v našem uradu skoraj tisoč ljudjančev. Na ne mislite, da so to nezanesljivi. To so naša elita, naša avantgarda, ki se bo pridružila udarnim četam in obnovila v naših krajih red in mir. Naša organizacija je bila ustanovljena prav zaradi tega. Njen apostolat je samoohranitev. Tega se naše ljudstvo zaveda, zato pa prihaja semkaj fantje in može v vedno večjem številu.“

In še eno vam lahko rečem. Naša organizacija je prostovoljna, zbirka prostovoljev, organizira vse slovenske rodoljube, ki jim je mar naša samoohranitev. Osvojilna fronta je izdala tri dni razglas na ljudstvo, v katerem zločinsko komunistično

odločila ponoviti nekatere igre iz lanske sezone. Prva med prvimi je prišla na vrsto Golove odrški prireditev Jurčičevega Desetega brata. O poviši in njeni prikladnosti za dramatizacijo je bilo že zadostno povedano, saj je prav Deseti brat eno izmed redkih slovenskih prozaičnih del, ki je podobno dosegel največ dramatizatorjev. Dvomim, da zaradi dramatičnosti snovi, ampak še bolj zaradi Jurčičevega imena in priljubljenosti njegove poviši, ki naj bi bila že vnaprej nekakšen poryk za uspeh dramatizacije. In poskušali so na vse načine od naturalizma (Govekar) do idealiziranja (Petančič); od svobodnega prikrjanja in sprememjan v besedilu in snovi (Govekar) do čim vernejšega posnetka Jurčičeve poviši (Golia). Tako se je rodil naš odrski strip. Nujno pa je, da je pri tem delu zgubilo vso napetost in dramatičnost, kajti poviši je eno, igrala pa drugo. Prav zaradi dramatičnosti je razumljiva Govekarjeva prireditev. Ker je Jurčičev Deseti brat tako splošna narodna last, je prav, da smo ga dobili tudi v čim večji zvestobi do izvirnika, če že res moramo imeti dramatizacijo nedramatičnih prozaičnih del. Ob takki dramatizaciji navezadnje ne gre več za napetost in snovno privlačnost, ampak samo še za oblikovalno moč posameznega igralca. Z nekakšnim podobnim občutkom so najbrž svoj čas gledali Grki drame iz vsem znanejšega hajlošča, le eno — seveda bistvo — je bilo tam drugačno: tam je dramatik znanov snov oblikoval s svojo umetniško besedo in dramatično močjo.

Ob neuradnem začetku dela v Narodnem gledališču naj omenimo dvoje. Prvo naj bo vroča želja vseh prijateljev gledališča, da bi naša osredinja kulturna ustanova uspevala, nemoteno delovala in budila ljubezen do vseh naših kulturnih dobrin. Drugo pa je pršnja uprave, naj bi se za letošnje leto še posebej potrudila in izbrala delo iz vseh dob. Naj ne pozabi na klasic, naj ne pozboli na domače avtorje, živeče in umire, priznane in nepriznane, naj tako res vzgaja in dviga slovensko dramatiko, ki nudi krepko zasmoko in daje možnost za razvzet. Kajti samo tako bo opravljala tisto dolžnost, ki jo sleherno Narodno gledališče ima.

Z Gorenjskega

Deželni kmetijski vodja na Gorenjskem.

Te dni je potoval po Gorenjskem deželnem kmetijski vodja s svojima sodelavcema dr. Sancnerjem in dr. Kulterjerjem. V posvetovanju z vodjem gorenjskega prehranjevalnega urada, so obravnavali vse prehranjevalne vprašanja. Po posvetovanju z okrožnim vodjem dr. Pflegerjem se je deželni kmetijski vodja podal s svojima sodelavcema in v Poljču v okraju Kranj na zaključno srečanost deželne gospodinjske šole.

Gospoda, pokrajinške delavske zveze (prej Delavske zbornice) na Miklošičevi cesti 22 v Ljubljani je odslj objekt za stranke vsak delavnik od 10. do 12. ure dopoldne in od 14. do 18. ure zvečer. V knjinico se lahko vpis vsakdo, ki se zadostno legitimira.

Danes, 28. septembra, ob 20.30 bo ljubljanska radijska postaja prenala koncert Webrrove in Wagnerjeve glasbe. Uvodno besedilo je napisal prof. Marijan Lipovšek.

Danes je zadnji dan za vrisovanje v šolski zbor Glasbene Matice. Šolski zbor bo pričel z vajami pod vodstvom ravnateljice Pollici, prve dni meseca oktobra. Pouk je brezplačen, obisk po prijavi in sprejemu obvezen. Prijave sprejema pisarna Glasbenae Matice.

Sadarska in vrtinarska podružnica Ljubljana I. bo skusala preskrbeti svojim članom za jesensko saditev sadno drevo. Ker je na razpolago le malo sadnega drevoja, naj interesenti takoj najkasneje po do konca tega tedna, pošljeno po dopisnici svoja naročila na podružnični naslov: Erjavčeva 4a/II.

Gospoda, ki je v soboto zvečer shranil v tramvaju Sv. Križ aktovko, prosim, naj jo odda Pokopališka 46, pritličje.

Ljubljana, 28. septembra, 1943.

Le za nekaj minut sem se zamudil v pišarni poveljstva Slovenske domobranske legije v mostni hiši na Ambroževem trgu, kjer se že od petka dalje prijavljo prostovolje iz našega mesta. Prijavni urad ne skriva svojega rosnega lica, saj lahko že takoj ob vstopu opazi, da je to nova, naša domača vojaška organizacija, ki se v polni meri zaveda svojega poslanstva. V uradu si sicer deležen ljubezničnega pozdrava, toda na obrazih uslužbenec prijavnega urada, ki spada pod poveljstvo že organizirane domobranske legije, lahko beres resno in tisto odločnost, ki je postavila vse naše zavedeno slovenske rodoljube ne glede na politično prepričanje v službo domovine, njenih domov in naših družin pred komunističnim nasiljem, pod katerim kravljem naša zemlja že dve leti.

Vodja pisarne — aktivni častnik — me sprejel z vojaško resnostjo. Kratka vprašanja so bila deležna še bolj jednartičnih odgovorov. Saj je človek tega kar vesel!

„Lahko vam rečem,“ tako mi je dejal častnik, „da je naše ljudstvo, kateremu je še mar do obstanka našega naroda, prav razumelo razglas našega poveljstva. Ta razglas je povsem jasen. Gre za obrambo naših krajev in njihovega prebivalstva pred komunistično pogubo, ki nam jo pripravljajo mednarodni komunistični voditelji s svojimi zločinskimi skupinami. Gre za boj proti onim, ki so s tujo pomočjo in s tujim denarjem že dve leti izvrševali svoje peklenske načrte nad našim narodom ter ga pahnili v nosrečo, kaščno naša zgodbom ne pomni.“

Častnik je natombalno prešel na komunistično propagando, ki si zamaš prizadeva, da bi zavrla ali preprečila organizacijo Slovenske domobranske legije.

Tako mi je dejal: „V treh dneh se je prijavilo v našem uradu skoraj tisoč ljudjančev. Na ne mislite, da so to nezanesljivi. To so naša elita, naša avantgarda, ki se bo pridružila udarnim četam in obnovila v naših krajih red in mir. Naša organizacija je bila ustanovljena prav zaradi tega. Njen apostolat je samoohranitev. Tega se naše ljudstvo zaveda, zato pa prihaja semkaj fantje in može v vedno večjem številu.“

In še eno vam lahko rečem. Naša organizacija je prostovoljna, zbirka prostovoljev, organizira vse slovenske rodoljube, ki jim je mar naša samoohranitev. Osvojilna fronta je izdala tri dni razglas na ljudstvo, v katerem zločinsko komunistično

odločila ponoviti nekatere igre iz lanske sezone. Prva med prvimi je prišla na vrsto Golove odrški prireditev Jurčičevega Desetega brata. O poviši in njeni prikladnosti za dramatizacijo je bilo že zadostno povedano, saj je prav Deseti brat eno izmed redkih slovenskih prozaičnih del, ki je podobno dosegel največ dramatizatorjev. Dvomim, da zaradi dramatičnosti snovi, ampak še bolj zaradi Jurčičevega imena in priljubljenosti njegove poviši, ki naj bi bila že vnaprej nekakšen poryk za uspeh dramatizacije. In poskušali so na vse načine od naturalizma (Govekar) do idealiziranja (Petančič); od svobodnega prikrjanja in sprememjan v besedilu in snovi (Govekar) do čim vernejšega posnetka Jurčičeve poviši (Golia). Tako se je rodil naš odrski strip. Nujno pa je, da je pri tem delu zgubilo vso napetost in dramatičnost, kajti poviši je eno, igrala pa drugo. Prav zaradi dramatičnosti je razumljiva Govekarjeva prireditev. Ker je Jurčičev Deseti brat tako splošna narodna last, je prav, da smo ga dobili tudi v čim večji zvestobi do izvirnika, če že res moramo